

Tutoring jako strategia, metoda oraz narzędzie w dydaktycznej pracy akademickiej

Szymon Dąbrowski
Uniwersytet Pomorski w Słupsku
e-mail: szymon.dabrowski@upsl.edu.pl

Tutoring jako strategia dydaktyczna jest przyporządkowywany do paradygmatu konstruktywistycznego dydaktyki ogólnej. W nim to bowiem traktuje się naukę jako aktywny proces konstruowania wiedzy w trakcie uczenia się. To strategia dydaktyczna, w której przyjmuje się, że wiedza nie jest stała, obiektywna i uniwersalna, lecz jest formowana przez doświadczenia, interakcje i kontekst społeczno-kulturowy. W takim ujęciu, role uczących się osób są znacznie bardziej zintegrowane, zaś tutor staje się facilitatora, przez co nie ogranicza się wyłącznie do przekazywania wiedzy. Tutor pomaga osobie uczącej się identyfikować, analizować i rozwiązywać realne problemy, co prowadzi do głębszego zrozumienia i trwałego przyswojenia poznawanego materiału. W paradygmacie konstruktywistycznym stosuje się metody, techniki i narzędzia dydaktyczne nakierowane na refleksję, analizę, syntezę oraz procedury myślenia krytycznego. Tym samym jest to promocja uczenia się przez doświadczenie, czyli eksperymentowanie i testowanie teorii w praktyce. Kluczowymi kompetencjami stają się dialog i współpraca umożliwiające wymianę perspektywy oraz rozwijanie krytycznego myślenia. Tak rozumiana strategia

tutoringu wykorzystuje metody: projektowe, studia przypadku czy też metody aktywizujące, które wymagają w pełni zaangażowanego uczestnictwa, przez co konstruują indywidualny proces nauki. Samodzielność i autonomia są tu niezmiernie istotne, ponieważ proces nauki przebiega najskuteczniej, gdy osoby uczące się mogą kontrolować i kierować własnym procesem nauki. Tutoring jako strategia w paradygmacie konstruktywistycznym przygotowuje do samodzielnej i ciągłej nauki przez całe życie, co wydaje się być kluczową kompetencją w społeczeństwie XXI wieku.

Źródła:

Tutoring na gruncie paradygmatów dydaktyki ogólnej:

Paradygmaty dydaktyki. Myśleć teorią o praktyce, Klus-Stańska D., Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2018;

Pedagogika. Podręcznik akademicki, Kwieciński Z. & Śliwerski B., Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2011;

Od nauczania do uczenia się. O paradygmatycznej zmianie w andragogice,

Malewski M., Wydawnictwo Naukowe
Dolnośląskiej Szkoły Wyższej, Wrocław,
2010;

*Pedagogika ogólna. Źródła i kierunki odnowy
dyscypliny*, Klus-Stańska D., Wydawnic-
two Naukowe PWN, Warszawa, 2009;

Metodologia badań nad edukacją, Rubacha
K., Łośgraf, Warszawa, 2006.

Tutoring w teorii i praktyce:

*Tutoring drogą do doskonałości academic-
kiej: percepcja i implementacja per-
sonalizacji kształcenia w polskim szkolnic-
twie wyższym w latach 2014-2019*,

Dziedziczak-Foltyn A., Karpińska-Musiał
B., Sarnat-Ciastko A., Impuls: Kraków
2020;

*Tutoring jako spotkanie. Historia indywidual-
nych przypadków*. red. nauk. Beata Kar-
pińska-Musiał, Magdalena Panońko,
Warszawa: Walters Kluwer, 2018

Tutoring w polskiej szkole, Adrianna Sarnat-
Ciastko, Warszawa: Difin, 2015;

*Tutoring. Teoria, praktyka, studia przypad-
ków*, Bartosz Fingas, Marcin Szala, Piotr
Czekierda. Warszawa: Walters Kluwer,
2015.